Dosarul nr. 1-120/2025
1-24136856-48-1-02122024

S E N T I N Ţ A
În numele Legii

12 noiembrie 2025 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni(sediul central), instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul – Iana Talmaci
grefier – Marina Strîmbanu
cu participarea:
acuzatorului de stat Alexandru Bratuțel, Victor Cimbir
apărătorului Rodideal Andrei
reprezentantului părții vătămate Pavel Budu

examinând în ședință judiciară publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Rusu Sergiu a. n. *****IDNP *****, originar din ***** și domiciliat *****, studii medii incomplete, angajat în câmpul muncii SRL„Dacar”, 1 copil minor la întreținere, fără antecedente penale, concubinaj, nesupus militar, moldovean, cetățean al Republicii Moldova,

de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 174 alin.(1) Cod penal,
procedura de citare legal executată.
Termenul de examinare a cauzei: 03 decembrie 2024– 12 noiembrie 2025.

A C O N S T A T AT:

Inculpatul Rusu Sergiu, conștientizând pericolul social și natura ilegală a acțiunilor sale, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, fiind conștient de faptul că prin acțiunile sale săvârșește acte ilegale cu caracter sexual, acționând cu intenție directă, la începutul lunii octombrie 2023, data concretă nefiind posibil de stabilit în cadrul urmăririi penale, aflându-se în casa de locuit situată în s. Scoreni r-nul Strășeni în care locuiește mama sa, cet. Rusu Rodica Ion, știind cu certitudine că ***** a.n.***** este minoră și nu a împlinit vârsta de 16 ani, profitând de faptul că minora ***** a.n.***** se afla la el în vizită și nu sunt observați de nimeni, a întreținut cu aceasta un act sexual consimțit, fără a-i cauza vătămări corporale, urmare a cărui fapt ultima a rămas însărcinată.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, cet. Rusu Sergiu a comis infracțiunea prevăzută de art. 174 alin.(l) din Codul Penal, cu semnele de calificare: actul sexual cu o persoană care nu a împlinit vîrsta de 16 ani, adică actul sexual consimțit săvîrșit cu bună știință cu o persoană care nu a împlinit vîrsta de 16 ani.

În ședința preliminară din 29.10.2025, inculpatul Rusu Sergiu, fiind asistat de apărătorul Andrei Rodideal a înaintat instanței cererea, prin care şi-a recunoscut în totalitate vina și faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu dorește administrarea de

probe noi și solicitând ca în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate. Acuzatorul de stat Victor Cimbir nu a obiectat.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1], alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1], alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului Rusu Sergiu din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în ședința de judecată, iar conținutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaște faptele incriminate lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretind la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Rusu Sergiu cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”.

Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestora, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate

acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susținut-o în prezența unui apărător ales de el, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată.

Inculpatul Rusu Sergiu fiind audiat în ședința de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, a relatat instanței că locuiește în prezent în orașul Cantemir. În 2023 locuia în sat la mama, în raionul ***** avea 19 ani atunci. Cu ***** a făcut cunoștință pe TikTok, a comunicat online cam o lună, după care a decis să se întîlnească. Ea locuia la Cantemir și era în vacanță. Nu i-a spus câți ani are cât timp a comunicat online, a discutat și prin intermediul apelurilor video. În perioada de vacanță, ea a venit la el la ziua sa de naștere, a venit singură, el a întâlnit-o la gara de sud, Chișinău. Nu a întrebat-o în ce clasă este când i-a spus că e în vacanță, pe poze părea mai mare decât vârsta reală. A mers acasă la Scoreni, i-a făcut cunoștință cu mama sa și a sărbătorit împreună ziua sa de naștere, pe 17 octombrie. În acea zi nu a avut relații sexuale, dar a avut relații a doua zi, pe 18 octombrie seara, mama fiind în altă cameră. În aceste 2 zile ea nu i-a spus în ce clasă se află și nici el nu a întrebat câți ani are. Ea a rămas la el 2-3 zile, după care el a petrecut-o acasă. A continuat să comunice, dar alte întâlniri nu au mai avut, doar comunicare la distanță. Ea era la școală și nu s-au văzut mult timp. Peste aproximativ 3-4 luni de comunicare, a aflat câți ani are. Atunci i-a spus că este însărcinată, avea aproximativ 3 luni de sarcină. A fost la ea în sat după ce a aflat că este însărcinată, cam după 2 săptămâni. În prezent, sunt într-o relație bună cu Victoria, are grijă de copil. Oficial nu sunt căsătoriți, dar planifică acest lucru. Copilul are 1 an și 4 luni, o fetiță.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că în privința inculpatului Rusu Sergiu a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și natura, adică calificarea juridică care a fost dată faptei săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere subînvinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art.93, alin.(1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc laconstatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Vina inculpatului Rusu Sergiu se confirmă nu doar prin declarațiile sale de recunoaștere a vinovăției dar și prin materialul probator administrat în cauza penală, și anume:

Declarațiile părții vătămate minore ***** ***** care a fost audiată în conformitate cu prevederile art. 110/1 din Codul de procedură penală, împreună cu CDul privind audierea victimei minore în condiții speciale potrivit cărora: „ ea este născută pe *****, este din *****, acolo a locuit mereu. A făcut cunoștință cu Sergiu Rusu pe rețelele de socializare, după s-au întîlnit la gară și împreună au mers la mama lui în sat, acolo au întreținut relații sexuale de bună voie. Pe 17.10.2023 a rămas însărcinată, iar pe 20.06.2024 a născut o fetiță și se bucură tare că a adus pe lume acest copil. S-au sfătuit să rămână împreună și să își facă viitorul lor. S-au cunoscut pe data de 13 iunie 2023, iar pe data de 16 iunie 2023 a venit la Sergiu Rusu în *****, în vacanță, la el în apartament. Pe 16 iunie 2024 a avut relații sexuale protejate, erau împreună și el i-a propus dacă vrea sa aibă o relație cu el, iar ea i-a răspuns că „da„. Ca prima dată s-a simțit nici bine, nici rău, după ce a întreținut relații cu Sergiu. Era cu Sergiu, el nu cunoștea ce vârstă avea ea și nici ea nu a știut, dar acum știe că are vârsta de 20 ani. A aflat că are 20 ani din discuțiile care la aveau la telefon, iar el înapoi nu l-a întrebat câți ani are ea. La moment au o relație frumoasă, locuiesc împreună. Pe data de 17 octombrie 2024, de ziua lui de naștere, a făcut primul test de sarcină, relații au întreținut pe data de 03 octombrie. Sergiu era foarte bucuros și i-a spus mamei lui, ulterior nu a mai spus nimănui. A fost la medic când avea 4 luni și așa au aflat și părinții. La început s-a gândit că testul nu era bun, însă a văzut că îi crește burta. I-a spus lui Sergiu, iar el a rămas șocat. A discutat cu Sergiu și au ajuns de comun acord că vor locui pe viitor împreună. Inițial au vrut să se stabilească la Chișinău, însă la oraș e mai greu și au hotărât să se stabilească la tata în sat. Au avut intime la începutul lunii octombrie 2023 în *****, nu-și amintește și acasă la el era mama lui, acolo au întreținut relații. Despre vârsta ei Sergiu a aflat când a venit la ea în sat, iar ea a aflat vârsta lui când a fost la Chișinău, pe data de 13 iunie 2023. El a întrebat-o pe ea de vârstă, acum când a fost la Strășeni la audieri. Ea pe rețelele de socializare era scrisă „Vicutza„. Ei s-au cunoscut pe Tik-tok, el era în live, iar ea i-a scris, l-a întrebat daca are instagram, după au început a vorbi în privat, iar referitor la vârstă nu au vorbit. Ea despre vârsta lui a aflat când era la Chișinău. L-a întrebat ea din curiozitate că îi părea mai mare, el mi-a zis că 19 ani, iar pe ea el nu a întrebat-o, dar în genere nu știa. El a aflat de vârsta zilele trecute când a fost la Strășeni la audieri, dar până atunci nu a știut. Apartamentul lui Sergiu se află în sectorul Ciocana. Când a fost acasă la Sergiu, în satul Scoreni acolo era și mama lui, doamna a întrebat cine este ea , iar ea i-a spus că este prietena lui Sergiu. Așa a cunoștință cu dumneaei dar despre vârstă la fel nu au discutat. La Scoreni a două zile, acolo au întreținut raport sexual neprotejat./f.d. 69-73/

Declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore Manoil Dumitru conform cărora aproximativ în luna octombrie, data exactă nu își mai amintește, fiica sa, și-a cerut voie să plece la sora sa în mun. Cahul. Peste aproximativ un anumit timp a telefonat-o pe fiica sa Ariana și a intrebat-o, dacă *****a ajuns la Cahul, la care ultima i-a comunicat că a ajuns. Tot el a rugat-o pe Ariana să-l anuțe cînd *****se va pomi spre casă. Ulterior, în jurul orelor 15:00 a fost apelat de către Ariana și i-a comunicat că *****s-a urcat în transportul de rută și s-a pornit spre casă. Peste o oră a sunat-o pe *****și a întrebat-o unde se află, la care ultima i-a comunicat că în scurt timp ajunge la gara din or.Cantemir. Sunînd-o peste aproximativ o oră *****nu i-a mai răspuns la

telefon, fapt ce l-a îngrijorat. De asemenea, l-a telefonat Ariana și l-a întrebat dacă *****a ajuns acasă, la care el i-a răspuns că nu, la care cea din urmă i-a spus că dacă nu a ajuns acasă, înseamnă că a plecat în mun.Chisinău la prietenul ei. Având, în vedere faptul că *****lispea de la domiciliu, a decis să se adreseze ofițerului de sector din localitate ca să-l ajute, în căutarea fiicei. A menționat, că fiica sa Victoria, a lipsit de la domiciliu timp de 6 zile. Cînd a revenit acasă a întrebat-o unde s-a aflat în toate zilele acestea, la care ea i-a spus că s-a aflat în mun. Chisinău, nedorind a oferi alte careva detalii. în continuare la data de 05.02.2024 a fost telefonat de către asistența socială din localitate și a fost rugat să se prezinte la primărie pentru careva discuții. De asemenea la data de 06.02.2024 s-a prezentat la primărie, la care asistența socială pe nume Mariana familia nu-și amintește, i-a comunicat că fiica lui este însărcinată în termen de 18 săptămâni, fapt care l-a șocat. După ce a aflat de cele întîmplate a mai încercat să discute cu fiica sa, însă fără rezultat./f. d. 20-22/

Declarațiile martorului Buga Cătălina, care a comunicat că este sora lui Rusu Sergiu, născut la *****. Este originară din *****. Mama Rodica Rusu, domiciliază în *****, iar fratele locuiește la gazdă în mun.Chișinău. Cunoaște că, fratele ei este într-o relație de prietenie cu minora *****, din or.Cantemir, timp de 6-7 luni, din vara anului 2023. Astfel, pe timp de vară anului 2023, fratele ei s-a văzut cu *****în mun. Chișinău, după care au mers la mama sa în sat.Scoreni r-nul Strășeni. Cunoaște că nu o singură dată a înnoptat la domiciliul mamei sale în sat.Scoreni rnul Strășeni. Minora a împlinit vîrsta de 15 ani și este însărcinată./f. d. 44-46/

Declarațiile martorului Rusu Rodica, care a comunicat că că locuiește în sat.Scoreni împreună cu concubinul ei, pe nume Gheorghe și este mama lui Rusu Sergiu, care la moment locuiește în mun.Chișinău, unde și lucrează. Prin vara anului 2023, fiul ei Sergiu a venit la domiciliul ei, din sat.Scotreni r-nul Strășeni, cu o fată minoră, pe nume *****. Din spusele fiului este prietena lui. Ei au fost de mai multe ori la domiciliul ei, unde și au înnoptat./f. d. 47-49/

Prin mijloacele materiale de probă anexate la materialele cauzei penale:

- Conținutul procesului verbal privind depistarea infracțiunii din 06.02.2024.
- Conținutul copiei procesului verbal al ședinței echipei multidisciplinare nr.26 din 05.02.2024 potrivit căruia la ședință a fost discutat cazul copilului ***** ***** care este însărcinată în termen de 18 săptămîni.
- Conținutul extras-trimitere eliberat la 06.02.2024 pe numele lui ***** potrivit căruia la 06.02.2024 sarcina cet.***** corespundea termenului de 18 săptămîni.
- Conținutul procesului verbal de examinare a documentelor din 28.07.2024 prin care a fost examinate copiei procesului verbal al ședinței echipei multidisciplinare nr.26 din 05.02.2024 și extras-trimitere eliberat la 06.02.2024 pe numele lui *****.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală,toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța mai susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu

stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

Respectiv, fapta infracțiunii se confirmă indiscutabil prin probe directe, inclusiv martori, dar şi fiind recunoscută nemijlocit de inculpat în fața instanței.

De altfel, instanța constată că corespunzător argumentelor expuse supra, însăși inculpatul Rusu Sergiu a recunoscut vina şi acțiunile incriminate în acest caz, acceptând şi confirmând în detaliu despre modul comiterii faptei sale, care corespund celor invocate de victimă şi de martorii audiați, într-un mod în care doar un făptuitor adevărat poate cunoaște.

Prin urmare, instanța statuează că în pofida administrării mijloacelor de probă administrate, care denotă comiterea faptei infracționale de către inculpat la caz, acesta a recunoscut vinovăția în comiterea acestei fapte şi a oferit declarații în ședința de judecată, iar în acest sens, instanța opinează că declarațiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependență de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanțe, însă în esență acestor spețe, informația obținută şi furnizată de Rusu Sergiu este aceiași cu cea stabilită de instanță, nu afectează esențial probatoriul în ambele cauze penale, ci *a contrario* demonstrează suplimentar cert faptele incriminate acestuia, care au fost demonstrate prin restul mijloacelor de probă.

Pe cale de consecință, instanța consideră drept veridică informația furnizată de inculpat, care confirmă integral cele expuse în rechizitoriu şi coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or *veridicitatea* este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu

realitatea pe care o probează această informație, la caz cea furnizată de Rusu Sergiu, care fiind apreciată în cumul cu alte mijloace de probă, stabilesc existența faptei infracțiunii, certitudinea comiterii acesteia nemijlocit de către persoana acuzată, precumşi săvârșirea de către acesta cu vinovăție.

Or, acesta atât în ședința de judecată şi-a menținut această poziție consecventă, prin care a recunoscut de fiecare dată fapta comisă de el şi a acceptat să relateze despre modul comiterii, persoanele implicate şi timpul săvârșirii, într-un mod în care doar un adevărat făptuitor ar putea cunoaște evenimentele.

Mai mult ca atât, aprecierea declarațiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiționată şi de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depozițiile acestuia coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate şi acceptate de inculpat, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptei infracționale cu vinovăție, pe care ultimul a recunoscut-o, opinând pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

În acest context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, a rechizitoriului, acțiunile lui Rusu Sergiu au fost încadrate juridic în baza art. 174 alin.(1) din Codul penal - „Actul sexual cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani ” adică, actul sexual consimțit, săvârșit cu bună știință cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”*, CEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege.

Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364^1 din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

În temeiul celor expuse instanța ajunge la concluzia că în privința lui *Rusu Sergiu* urmează de emis sentință de condamnare, cu stabilirea pedepsei penale.

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat Victor Cimbir a solicitat de a recunoaște vinovat pe Rusu Sergiu de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 174 alin. (1) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 364^1 de a stabili în privința ultimului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 CP RM a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Reprezentantul părții vătămate, avocatul Pavel Budu, luând în considerație circumstanțele cauzei, consideră că instanța urmează să-i acorde o șansă și să-i aplice o pedeapsă non privativă de libertate.

Avocatul Rodideal Andrei, acționând în interesele inculpatului Rusu Sergiu a solicitat aplicarea unei pedepse cu aplicarea suspendării condiționate pe un termen de 1 an.

Drept urmare, la stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată urmează să țină cont că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea şi reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului cât şi a altor persoane, și călăuzindu-se de conștiința de drept, ținând cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, depersoana inculpatului, precum şi de circumstanțele cauzei care atenuează şi care agravează răspunderea penală, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului şi de condițiile de viaţă ale acestuia.

Instanța reține că infracţiunea prevăzută la art. 174 Cod penal al RM este o infracţiune *formală*. Ea se consideră consumată din momentul începerii raportului sexual, comise cu o persoană despre care se ştia cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani.

În acest sens, instanţa de judecată, reiterează că *latura obiectivă* a infracţiunii prevăzute la art. 174 Cod penal al RM constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiune. Această acţiune poate îmbrăca oricare din modalităţile următoare: 1) actul sexual consimțit; 2) actele de penetrare vaginală, altele decât raportul sexual.

Motivul săvârșirii infracţiunii: intenţia de a-şi satisface pofta sexuală.

Subiectul infracţiunii este persoana responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani, la caz, inculpatul Rusu Sergiu întrunește semnele calificative al laturii subiective.

Limitele sancţiunii prevăzute de infracţiunea incriminată lui Rusu Sergiu și anume sancţiunea art. 174 alin. (l) Codul penal prevede o singură pedeapsă principală şi anume: închisoare de la 2 la 5 ani.

Reieşind din faptul că inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu, iar la solicitarea sa judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 80^1 Codul penală, acesta beneficiază de o reducere cu 1/4 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege.

Conform art. 16 (3) Cod penal infracţiuni mai puţin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de la 2 pînă la 5 ani inclusiv.

Astfel, instanța remarcă că infracțiunea prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal este o infracțiune mai puțin gravă.

Analizând personalitatea inculpatului Rusu Sergiu, instanța reține că acesta la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost judecat.

Conform prevederilor art. 76 Cod penal, instanța constată în calitate de circumstanță atenuantă, săvârșirea infracţiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani.

Potrivit art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante ce ar agrava răspunderea penală a inculpatului nu au fost stabilite.

Temeiuri pentru liberare de răspundere penală a învinuitului Rusu Sergiu, în conformitate cu prevederile art. 53 din Codul penal n-au fost stabilite.

Astfel, având în vedere circumstanţe cauzei stabilite mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în prevederile art. 61 alin. (2) Codul penal conform cărora „pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate" cât şi de Regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţilor de Miniştri), potrivit căreia « „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se ţină seama de situaţia personală”,.

Astfel, instanţa constată că la moment în privinţa lui Rusu Sergiu, urmează să stabilească pedeapsa pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute de art. 174 alin.(l) Codul penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea

pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, reieşind din prevederile art. 72 alin. (3) Codul penal.

Instanța de reține prevederile articolul 70 (3/1) La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracţiune la vârsta de la 18 pînă la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime, iar în cazul pedepsei detenţiunii pe viață, aceasta se comută în închisoare pe un termen de 30 de ani.

Totodată ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana inculpatului, în special atitudinea autocritică a inculpatului faţă de cele comise de care îi pare rău şi s-a căit sincer, a contribuit la judecarea cauzei în termeni restrânşi prin depunerea cererii de examinare a cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, vârsta tânără, poziţia părţii vătămate și a reprezentantului legal, faptul că, cu victima au un copil minor comun, care se află la întreținerea acestuia, la locul de trai este caracterizat pozitiv, instanţa ajunge la concluzia că nu este raţional ca inculpatul Rusu Sergiu să execute pedeapsa stabilită, din care motiv, în conformitate cu art. 90 alin.(l) Codul penal va dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate lui Rusu Sergiu, cu stabilirea unei perioade de probaţiune de 2(doi) ani.

În aprecierea instanţei această măsură de pedeapsă este echitabilă şi proporţională pericolului social al infracţiunii şi persoanei inculpatului şi eficient îşi va atinge scopul de restabilire a echităţii sociale şi prevenţie în săvârşirea de noi infracţiuni atât din partea inculpatului cât şi altor persoane.

La adoptarea deciziei în latura suspendării condiţionate a executării pedepsei cu închisoarea în privinţa lui Rusu Sergiu, instanţa a luat în considerare şi practica CtEDO, în ce priveşte orientarea instanţelor de judecată la aplicarea sancţiunilor nonprivative de liberate.

Astfel, în cauza VARGA şi alţii vs Ungaria din 10 martie 2015 (în special § 105) Curtea a concluzionat că "nu este de competenţa Curţii să indice statelor modul în care ar trebui organizate sistemele lor politică şi închisoare penală. Aceste aspecte ridică o serie de probleme juridice şi practice complexe care, în principiu, depăşesc funcţia judiciară a Curţii. Cu toate acestea, Curtea ar aminti în acest context, recomandările Comitetului de Miniştri care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenţie, în scopul de a rezolva problema creşterii numărului deţinuţilor din închisori (a se vedea în special Recomandarea nr Rec (99) 22 şi Recomandarea Rec (2006) 13 a Comitetului de Miniştri.

Mai mult, instanţa de judecată ajungând la această concluzie reieşind din sensul prevederilor art.4 Cod penal, şi anume din principiul umanismului legii penale, or, legea penală nu urmăreşte scopul cauzării suferinţe persoanei.

În opinia instanţei, pedeapsa aplicată va duce la restabilirea echităţii sociale, corectarea şi reeducarea inculpatului precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii şi va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

De asemenea instanţa atrage atenţia inculpatului că nerespectarea condiţiilor suspendării condiţionate a executării pedepsei are ca urmare revocarea suspendării condiţionate a pedepsei.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1), (2) şi (6) Cod penal al RM dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele: a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta: b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; și g) să participe la programe probaționale.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În vederea asigurării bunei desfășurări a procesului penal și a garantării executării eventualei pedepse, instanța de judecată apreciază necesar a menține față de inculpatul Rusu Sergiu măsura preventivă a obligării de a nu părăsi teritoriul Republicii Moldova, ca măsură proporțională și adecvată scopului urmărit. Aceasta urmează a fi menținută până la rămânerea definitivă a sentinței de condamnare, în conformitate cu dispozițiile art. 191 alin. (1) lit. d) și art. 195 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijloacele materiale de probă: conținutul procesului-verbal de examinare a documentelor din 28.07.2024 prin care a fost examinate copiei procesului verbal al ședinței echipei multidisciplinare nr.26 din 05.02.2024 și extras-trimitere eliberat la 06.02.2024 pe numele lui ***** - de păstrat la materialele cauzei.

În baza celor expuse, conducându-se de art. 80^1 din Codul penal, art. 364^1, 384-385, 389, 392-395, 397Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

HOTARĂȘTE :

A-l recunoaște vinovat pe **Rusu Sergiu** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal și conform Legii, prin aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3^1) și 80^1 Cod penal a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, a dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicată inculpatului Rusu Sergiu pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

În baza art. 90 alin. (6) Cod penal, a obliga inculpatul Rusu Sergiu să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimțământul organului competent.

A obliga inculpatul Rusu Sergiu ca în termen de cinci zile de la intrarea sentinţei în vigoare să se prezinte la Biroul de Probaţiune în a cărui rază teritorială își are domiciliu, pentru a fi luat la evidenţă în scopul supravegherii executării pedepsei.

A aplica faţă de Rusu Sergiu măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara şi urmează a fi menţinută până la rămânerea definitivă a sentinţei de condamnare.

Mijloacele materiale de probă: conținutul procesului-verbal de examinare a documentelor din 28.07.2024 prin care a fost examinate copiei procesului verbal al ședinței echipei multidisciplinare nr.26 din 05.02.2024 și extras-trimitere eliberat la 06.02.2024 pe numele lui ***** - de păstrat la materialele cauzei.

Sentinţa cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Străşeni (sediul central) în termen de 15 zile.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Iana Talmaci**